

Országos Választási Bizottság

1357 Budapest

Pf.: 2.

ORSZÁGOS VÁLASZTÁSI BIZOTTSÁG

VI/2232-0/2012

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Országos Választási Bizottság 7/2012 (I.16.) OVB határozata ellen, a törvényes határidőn belül

kifogást

jelentek be.

Kérem, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy az OVB hivatkozott számú határozata jogellenes, mert álláspontom szerint a kérdéshez kapcsolódó aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését meg kellett volna tagadnia.

Indokolás:

A beadványozók 2011. május 23.-án aláírásgyűjtő ív mintapéldányt nyújtottak be az OVB-hez az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi 3. törvény 2. § - a szerinti hitelesítés céljából. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt:

„Egyetért-e Ön azzal, hogy a 2011. január 1.-ig jogszerűen megszerzett nyugdíjjogosultságot az Országgyűlés ne vonja el?”

Az OVB 74/2011. számú határozatával megtagadta az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését. Indokolása szerint a feltenni kívánt kérdésben megtartásra kerülő országos népszavazás eredményének az országgyűlés csak úgy tudna eleget tenni, ha magát az alkotmányt módosítaná. Az Alkotmánybíróság több határozatában leszögezte hogy az Alkotmány módosítására, csak az abban előírt eljárási rendben, az Alkotmány által feljogosított alkotmányozó hatalom által kerülhet sor.

Így az alkotmány módosítására irányuló kérdésben választópolgárok által kezdeményezett népszavazásnak nincs helye. Ebből következően a népszavazásra feltenni kívánt kérdés nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek, ezért az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadta.

Fenti döntésével szemben kifogás benyújtására került sor, arra hivatkozva, hogy a népszavazás-kérdés, szemben az OVB álláspontjával nem irányul alkotmánymódosításra. A kifogástevő szerint az Alkotmány 70/E. §-ának (3) bekezdése alapján az Országgyűlés számos szabályozási megoldás közül választhat, s egyáltalán nem köteles a nyugdíjrendszer módosítására.

Abban az esetben, ha a kérdés eredményes népszavazáson támogatást kap, akkor az Országgyűlésnek pusztán tartózkodnia kellene az Alkotmány által lehetővé tett számos szabályozási megoldás egyikétől, a kérdés szerint: a 2011. január 1.-én megszerzett nyugdíjjogosultság elvonásától.

Nagy megdöbbenéssel tapasztaltam, hogy az Alkotmánybíróság 126/2011. számú (XII.2.) AB határozata, a kifogástevő jogi álláspontját megalapozottnak találta. Döntésével az OVB 74/2011. számú határozatát megsemmisítette, és az Országos Választási Bizottságot új eljárásra utasította. Az OVB az Alkotmánybíróság hivatkozott számú döntésének indokolását elfogadva helyt adott a kérelmezőknek és az általuk benyújtott aláírásgyűjtő ív mintapéldányát hitelesítette.

Ilyen eljárásjogi események után kerül sor jelen kifogás benyújtására, azt kérve, hogy az Alkotmánybíróság korábbi – elfogadhatatlan – és szinte indokolás nélküli döntését változtassa meg, s adjon helyt jelen kifogásnak.

A kifogásnak érdemben kettő oka van:

1. Egyértelműségi kérdések vetődnek fel a feltett kérdéssel kapcsolatban, melynek „igennel” vagy „nemmel” történő megválaszolása komoly jogi ismereteket igényel, melyből az következik, hogy ilyen ismeretek hiányában nem lehet egyértelműen a kérdést megválaszolni.
2. Az önmagában jogi nonszensz, amit az Alkotmánybíróság állít „a korábbi kifogást tevővel egyezően”, hogy a parlamenttől elvárható az, hogy jogalkotói szándékával szemben az általa benyújtott törvénytervezeten keresztül elérni kívánt cél megvalósulásával szemben, a zárószavazáson tartózkodó döntést hozzon. Ez igazi jogi abszurditás. Reményeim szerint ezt az Alkotmánybíróság sem gondolja komolyan.

Mindezekre figyelemmel kérem, hogy gondos mérlegelésük után adjanak helyt a kifogásban leírtaknak, és döntésükkel mondják ki, hogy a kérelmezők által hitelesíteni kívánt aláírásgyűjtő íven szereplő kérdés nem hitelesíthető.

Veszprém, 2012. január 31.

Tisztelettel:

